Acatistul Naşterii Domnului nostru Iisus Hristos (tradus din limba rusă)

(25 decembrie/ 7 ianuarie)

Materiale despre Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Na%C5%9Fterea+Domnului+nostru+Iisus+Hristos

https://independent.academia.edu/emystea/Na%C5%9Fterea-Domnului-(-25-dec)

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Na%C5%9Fterea+Domnului+

***

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne

izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Cela ce din veci Te-ai născut din Tatăl şi la plinirea vremii Te-ai întrupat de la Duhul Sfânt şi Te-ai născut cu trup din Sfânta Fecioară Maria ca să ne mântuieşti din robia păcatului, pace lumii Tale dăruieşte şi ne izbăveşte pe noi de toate ispitele şi necazurile, ca să cântăm Ţie cu uşurinţă aşa: ***Iisuse Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!***

Icos 1

Îngerii din cer mirându-se, ziceau: Cum Te va încăpea pe Tine Cela ce eşti necuprins, cum Te va hrăni pe Tine, Fecioara, cela ce eşti hrănitorul tuturor. Iar noi de o taină ca aceasta minunându-ne strigăm Ţie:

Iisuse, cela ce din peşteră Te-ai născut, dă-ne nouă har să ne naştem spre viaţa de veci;
Iisuse, cela ce prunc Te-ai făcut, dă-ne nouă nevinovăţia pruncilor;
Iisuse, cela ce cu lapte te-ai hrănit, hrăneşte-ne şi pe noi cu bunătăţile Tale cele duhovniceşti;
Iisuse, cela ce cu scutece Te-ai înfăşat, dezleagă-ne pe noi de blestemul păcatului;
Iisuse, cela ce în braţe Te-ai purtat, scoate-ne pe noi din ghearele diavolului;
Iisuse, cela ce de stea ai fost arătat, fă să strălucească şi peste noi lumina dumnezeirii Tale;
Iisuse, Soarele Dreptăţii, scoate-ne din întunericul păcatului;
Iisuse, Păstorul cel bun, caută-mă pe mine oaia cea rătăcită;
Iisuse, cela ce din cer Te-ai pogorât, smerindu-Te pentru mine, dă-mi şi mie smerenie ca să mă înalţ la cer;
Iisuse, cela ce ai luat chipul robului, scoate-mă din robia păcatului;
Iisuse, cela ce ai venit să mântuieşti lumea, mântuieşte-mă pe mine, dintre toţi cel mai păcătos;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 2

Iată vine Hristos, pe cel viclean să-l sfarme, pe cei din întuneric să-i lumineze şi să dezlege pe cei legaţi de păcate, pe care cu îngerii întâmpinându-L să-i cântăm: ***Aliluia!***

Icos 2

Cu suflete curate, cu buze nespurcate, cu inima smerită, veniţi să mărim pe Hristos Mântuitorul nostru, care se naşte cu trup, pentru mântuirea noastră, strigând:
Iisuse, cela ce pe pământ Te-ai pogorât, înalţă-ne pe noi la cer;
Iisuse, cela ce ai luat trup ca al nostru, scapă-ne pe noi de patimile trupeşti;
Iisuse, cela ce eşti Domnul Păcii, dă-ne nouă celor învrăjbiţi pacea ta;
Iisuse, cela ce ai fost lăudat de toată făptura cea necuvântătoare, dă-ne nouă celor necuvântători să Te lăudăm neîncetat;
Iisuse, cela ce pe păstori, prin îngeri, i-ai chemat la Tine, cheamă-mă şi pe mine smeritul;
Iisuse, cela ce darurile magilor le-ai primit, primeşte şi rugăciunile noastre pornite din inimi smerite;
Iisuse, cela ce la naştere n-ai avut locaş de sălăşuire, fă-ţi locaş din inimile noastre;
Iisuse, cela ce toate uşile le-ai găsit încuiate, deschide inima mea cea zăvorâtă de păcat;

Iisuse, cela ce Te-ai născut la marginea cetăţii, dă-ne nouă să fugim de deşertăciunea lumii acesteia;
Iisuse, cela ce Te-ai născut în liniştea nopţii, dă şi sufletului meu zbuciumat alinare;
Iisuse, cela ce prima dată ai venit la miezul nopţii, când vei veni a doua oară la aceeaşi oră, miluieşte-mă;
Iisuse, cela ce Te-ai născut în taina nopţii, viaţa mea cea plină de păcate în taina nopţii o ascunde, mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 3
Steaua a vestit magilor pe Soarele Dreptăţii, cel ce s-a născut negrăit, în peşteră, ca să mă mântuiască pe mine, cel ce m-am făcut peşteră a toată necurăţia, prin călcarea poruncilor Lui, pentru care pocăindu-mă, cânt: ***Aliluia!***

Icos 3
Cuvântul Tatălui, prin care toate s-au făcut, fără pătimire şi fără stricăciune se naşte cu trup, din Sfânta Fecioară Maria, ca să mântuiască lumea, pe care întâmpinându-L aşa să-i strigăm:
Iisuse, cela ce cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt eşti lăudat de îngeri, miluieşte-mă;
Iisuse, cela ce de îngeri eşti lăudat, fă ca şi noi pe pământ, neîncetat să te mărim;
Iisuse, cela ce pe pământ născându-Te, de cer nu Te-ai despărţit, cu smerenie îţi slujim;
Iisuse, care ai împreunat prin naşterea ta, pe îngeri cu oamenii, pe tine te lăudăm;
Iisuse, cela ce prin naşterea Ta, ne-ai deschis uşile Raiului, închise prin neascultarea lui Adam, Ţie îţi mulţumim;
Iisuse, cela ce ai omorât moartea, prin naşterea Ta făcându-ne părtaşi Vieţii celei veşnice, Te prea mărim;
Iisuse, cela ce ai depărtat vrajba şi lumii pace ai adus, prin naşterea Ta, Ţie îţi slujim;
Iisuse care prin naşterea Ta, mântuire lumii ai adus, dă-ne nouă iertare de păcate;
Iisuse, cela ce ne-ai descoperit nouă, prin naşterea ta, pe Dumnezeu în Treime, Ţie ne închinăm;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 4

Ca să mă izbăveşti din robia celui viclean, ai binevoit a Te îmbrăca în chip de rob, Cuvinte cel fără de început şi de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, pentru care slăvim milostivirea ta, cântăm neîncetat: ***Aliluia!***

Icos 4

Dumnezeu oamenilor asemenea s-a arătat şi în peşteră s-a născut şi a sărăcit cu trupul, ca noi să ne îmbogăţim în har, pentru aceasta credincioşii cu gând curat să-L primim cântându-I:
Iisuse, născându-Te Tu, împărăţia păcatului s-a nimicit;
Iisuse, cugetele cele rele, născându-Te Tu, din multe inimi s-au descoperit;
Iisuse, venind Tu, puterea diavolului a slăbit şi oamenii asupra lui s-au întărit;
Iisuse, născându-Te Tu, de ispitele ce vin de la lume ne-am izbăvit;
Iisuse, trup luând, de ispitele trupului ne-am mântuit;
Iisuse, născându-te Tu, trupurile şi sufletele de patimi le-am curăţit;
Iisuse, prin întruparea Ta, trupul nostru cel stricăcios cu stricăciunea l-ai împodobit;
Iisuse, pogorându-Te Tu, din oameni pământeşti, prin har, îngeri ai făcut;
Iisuse, răsărind Tu, lumina adevărului peste toţi a strălucit;
Iisuse, născându-Te Tu, Dreptatea şi Adevărul pe pământ s-au pogorât;
Iisuse, arătându-Te Tu, pe Dumnezeu cel într-o fiinţă am cunoscut;
Iisuse, lumea prin naşterea Ta, de bucuria mântuirii s-a umplut;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 5

Hristos, cu trupul arătându-se, se sălăşuieşte în noi în chip negrăit.Veniţi toţi credincioşii să vedem slava Lui, slavă ca a Unuia născut din Tatăl şi să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icos 5

Cel ce a făcut cerul şi pământul, astăzi se naşte trupeşte ca un om din Tine Maica Domnului, păzindu-te şi după naştere Fecioară, pentru care bucurându-ne, aşa-I strigăm:
Iisuse, născându-te cu trup din Sfânta Fecioară Maria, o ai făcut Născătoare de Dumnezeu şi plină de har;
Iisuse, cela ce Te-ai încredinţat spre îngrijire Maicii prea curate, Prunc fiind, încredinţează-ne şi pe noi purtării ei de grijă;
Iisuse, cela ce în braţe Te-ai purtat, deschide şi nouă păcătoşilor braţele milostivirii Tale;

Iisuse, cela ce cu scutece Te-ai înfăşat, încinge-ne şi pe noi cu puterea Crucii Tale, ca să biruim pe vrăjmaşii noştri;
Iisuse, cela ce cu lapte Te-ai hrănit, hrăneşte-ne şi pe noi flămânzii şi însetaţii din darurile Tale;
Iisuse, cela ce la sânul Sfintei Fecioare Te-ai odihnit, dă-ne şi nouă să aflăm linişte în sânul Bisericii Tale;
Iisuse, ce Te-ai arătat supus Sfintei Fecioare, dă-ne şi nouă să ne supunem voiei Tale celei dumnezeieşti;
Iisuse, cela ce ai primit dragostea Maicii Tale, primeşte şi de la noi această puţină dragoste şi o înmulţeşte înaintea Ta;
Iisuse, cela ce ai primit daruri de la magi, primeşte şi de la noi aceste puţine lacrimi, prin care curăţeşte păcatele noastre;
Iisuse, cela ce primeşti pe toţi păcătoşii care se pocăiesc, primeşte-mă şi pe mine cel cufundat în păcate, pentru sfântă naşterea Ta;
Iisuse, cela ce voieşti să mântuieşti pe toţi oamenii, mântuieşte-mă şi pe mine după mare mila Ta;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 6

Cu gura şi cu inima pe Hristos cel ce s-a născut cu trupul în peşteră din curata Fecioară, veniţi credincioşii cu un gând să-L lăudăm, cântând împreună cu îngerii: ***Aliluia!***

Icos 6

O, minune nouă, o, bunătate, o, nespusă răbdare, că iată ca un prunc se socoteşte Cel ce locuieşte în cele de Sus, pe care de bunăvoie primindu-L în casa sufletului nostru, aşa să-I strigăm:
Iisuse, cela ce Te-ai întrupat, de fariseismul lui Irod, izbăveşte-mă;
Iisuse, cela ce Te-ai născut în peşteră, de păcatul lui Irod păzeşte-mă;
Iisuse, cela ce în peşteră te-ai culcat, de necredinţa lui Irod scapă-mă;
Iisuse, cela ce ai descoperit gândurile cele rele ale lui Irod, descoperă gândurile rele ale vrăjmaşilor noştri;
Iisuse, mielul cel nevinovat, nu-mi da mie, ca, prin păcatele mele, să fiu ucigaş ca şi Irod;
Iisuse, cela ce cunoşti gândurile oamenilor, mintea mea de gândurile cele rele o curăţeşte;
Iisuse, cela ce Te-ai ascuns de Irod cel rău, nu te ascunde de mine păcătosul;
Iisuse, cela ce ai fugit de mânia lui Irod, acoperă-mă şi pe mine de mânia oamenilor, care se pornesc cu răutate asupra mea;

Iisuse, cela ce pe Irod, ca pe un făcător de rele l-ai arătat, arată şi pe cei ce în ascuns îmi fac mie rău;
Iisuse, cela ce iubeşti pe toţi oamenii, dă-mi şi mie să iubesc pe toţi şi chiar pe vrăjmaşii mei;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 7

Steaua pe magi i-a trimis la Cel ce s-a născut, ca să mântuiască lumea de păcate, iar Irod cel rău, ostaşi a trimis să ucidă pe dumnezeiescul Prunc, de a cărui răutate fugind, ca şi magii, neîncetat să cântăm: ***Aliluia!***

Icos 7

Pentru mântuirea noastră, Bunule Doamne, ai venit în Betleem şi în peşteră Te-ai născut, cela ce ai Cerul scaun şi în iesle Te-ai culcat, prunc fiind, cela ce eşti necuprins, cu scutece Te-ai înfăşat şi cu lapte Te-ai hrănit, din dragoste pentru noi, pentru care cu smerenie lăudându-te strigăm Ţie:
Iisuse, cela ce în peşteră te-ai născut, vino în peştera sufletului meu şi mă mântuieşte;
Iisuse, cela ce eşti necuprins şi Te-ai lăsat cuprins de o iesle mică, fă ca puterea Ta să cuprindă şi inima mea cea micşorată de patimi;
Iisuse, cela ce n-ai socotit locaşul acesta modest, nedemn de măreţia Ta, fă-ţi locaş smeritul meu trup;
Iisuse, cela ce nu Te poate cuprinde cerul şi pământul, iar prin naşterea Ta Te-ai lăsat cuprins de fiecare dintre noi, miluieşte-mă;
Iisuse, cela ce prin naşterea Ta ai luat firea noastră cea căzută, ridică-mă şi pe mine cel căzut în adâncul răutăţilor;
Iisuse, cela ce Te-ai născut în chip dumnezeiesc, fă ca şi sufletul meu să nască lucruri duhovniceşti;
Iisuse, cela ce Te-ai purtat de trup fecioresc, curăţeşte şi trupul meu cel întinat de patimile desfrânării;
Iisuse, cela ce ai făcut ca Sfânta Fecioară, născându-Te să nu simtă dureri, tămăduieşte toate durerile trupului meu;
Iisuse, cela ce născându-Te, Maica prea curată a rămas fecioară, păstrează sufletul şi trupul meu în feciorie duhovnicească;
Iisuse, cela ce ai ales, spre a Te naşte, pe cea mai curată dintre pământeni, cu harul Tău ajută-mă să-mi păstrez curăţenia trupului şi a sufletului;
Iisuse, cela ce pentru a Te naşte, pe Sfânta Fecioara o ai umbrit cu puterea Sfântului Duh, pe Acesta sălăşuieşte-L în sufletul meu;

Iisuse, cela ce prin naşterea Ta s-a biruit rânduiala firii, dă-mi să biruiesc firea mea cea stricată prin păcate;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 8
Să alergăm, credincioşii, la Betleem şi înaintea ieslei celei de Dumnezeu primitoare, să aducem laudă împreună cu îngerii şi cu păstorii, lui Iisus, Cuvântul lui Dumnezeu, care din dragoste pentru noi trup s-a făcut, cântând: ***Aliluia!***

Icos 8
Smereniei Tale închinându-ne Hristoase, cela ce din Tatăl mai înainte de veci Te-ai născut, iar pentru mântuirea noastră, la plinirea vremii, cu trup Te-ai născut din Sfânta Fecioară, cu cântări ca acestea Te lăudăm:
Iisuse, cela ce pentru mine te-ai smerit, de păcatul mândriei scapă-mă şi în haina smereniei mă îmbracă;
Iisuse, cela ce pe magi i-ai chemat la închinarea Ta, cheamă-mă şi pe mine ca neîncetat cu smerenie să mă închin Ţie;
Iisuse, care pe păstorii de la oi i-ai chemat la mărita naşterea Ta, cheamă-mă şi pe mine care stau departe de Tine, păzind turma păcatelor;
Iisuse, care prin naşterea Ta, Te-ai făgăduit să fii cu noi totdeauna, fii şi cu mine păcătosul şi întunecatul;
Iisuse, care Te-ai născut din Tatăl fără mamă şi din mamă fără tată, miluieşte-mă pe mine cel născut în păcate;
Iisuse, cela ce Te-ai zămlisit de la Duhul Sfant în pântecele Fecioarei, curăţeşte-mă şi pe mine, cel zămislit în fărădelegi;
Iisuse, cela ce Te-ai născut peste fire, de păcatele cele peste fire izbăveşte-mă;
Iisuse, cela ce Te-ai născut nu din poftă trupească, ci de la Duhul Sfânt, potoleşte toată pofta cea trupească de la robii Tăi;
Iisuse, Soarele Dreptăţii, cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu, luminează-mă;
Iisuse, prin naşterea Ta, bucurie a venit la toată lumea, căci cu noi este Dumnezeu;
Iisuse, prin naşterea Ta, Raiul s-a deschis, satana s-a biruit şi noi ne-am mântuit;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 9
Cea negrăită smerenia Cuvântului lui Dumnezeu, cu ochii minţii, mai înainte văzând-o Avacum a strigat: de la miazăzi va veni Dumnezeu Mântuitorul nostru, pe care întâmpinându-L să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icos 9

Aşa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Unicul său Fiu, Domnul nostru Iisus Hristos, L-a trimis să mântuiască de păcate lumea, pe care văzându-L în peşteră născut cu smerenie să- L lăudăm strigând:

Iisuse, cela ce din dragoste pentru noi Te-ai născut, umple inima mea de dragoste pentru Tine;

Iisuse, cela ce pe pământ Te-ai arătat ca să izbăveşti lumea de păcate, dă-mi mie să urăsc toate păcatele

Iisuse, cela ce din dragoste pentru oameni Te-ai smerit, în chip de rob, dă-mi dragoste şi râvnă pentru binele aproapelui;

Iisuse, cela ce Te-ai arătat ascultător voiei Tatălui, dă-mi şi mie ascultare de toate poruncile Lui;

Iisuse, cela ce prunc Te-ai adus de Sfânta Maică în Biserică, dă-mi să iubesc Biserica Ta;

Iisuse, cela ce prin stea ai luminat pe magi, luminează şi inima mea, pe care a întunecat-o pofta cea rea;

Iisuse, cela ce pentru binele omenirii ai venit în lume, nu mă lipsi pe mine de binele Tău cel ceresc;

Iisuse, cela ce ai apărat pe magi de răutatea lui Irod, apără-mă şi pe mine de toată răutatea omenească;

Iisuse, înflăcărează-mi inima de dor pentru Tine precum ai înflăcărat inima celor trei magi;

Iisuse, condu-mă pe calea cea sigură, care duce la Tine, precum ai condus pe magi prin stea;

Iisuse, dă-mi şi-n viaţa aceasta şi-n cea viitoare să aud corul cel dulce al îngerilor;

Iisuse, care pentru mântuirea noastră Te-ai născut Om, mântuieşte-mă pe mine păcătosul;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 10

Pruncule Iisuse, dă-ne nouă să Te iubim pe Tine mai mult decât am iubit păcatul şi să facem de acum numai voia Ta cea sfântă**,** cântând neîncetat: ***Aliluia!***

Icos 10

Pe Hristos, cela ce s-a născut din Fecioara Maria în chip negrăit, cu îngerii toţi să-L lăudăm strigând:

Iisuse, curăţenia desăvârşită, de toată întinăciunea curăţeşte-mă;

Iisuse, izvorul vieţii, dă-mi Viaţă veşnică;

Iisuse, frumuseţea desăvârşită, dă-mi frumuseţea cea dintâi pe care din cauza păcatelor am pierdut-o;
Iisuse, blândeţea desăvârşită, dă-mi să fiu blând cu semenii mei;
Iisuse, izvorul înţelepciunii înţelepţeşte-mă;
Iisuse, lumina cea pururi veşnică, luminează-mă;
Iisuse, făcătorul meu, nu mă lăsa să pier;
Iisuse, de bolile cele trupeşti, care vin pentru păcatele mele tămăduieşte-mă;
Iisuse, de patimile cele sufleteşti curăţeşte-mă;
Iisuse, de gândurile cele rele izbăveşte-mă;
Iisuse, de obiceiul cel rău al patimilor mântuieşte-mă;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 11

Slavă întru cei de sus, Cetele îngereşti în Betleem înaintea păstorilor au stătut cântând, la naşterea Ta Hristoase, iar noi păcătoşii pe pământ Te lăudăm strigând: ***Aliluia!***

Icos 11

Dumnezeu oamenilor s-a arătat asemenea şi în peşteră s-a născut cu trup, ca pe noi cei căzuţi în păcate să ne facă fiii Lui, pentru care cu mulţumire aşa-I cântăm:
Iisuse, cela ce ai venit în lume cu trupul dă-mi să Te iubesc mai mult decât am iubit plăcerile lumii;
Iisuse, cela ce ai luat trup pentru mine păcătosul, dă-mi să te iubesc mai mult decât îndulcirile trupeşti;
Iisuse, cela ce pentru păcătoşi Te-ai născut, fă să urăsc din tot sufletul păcatul;
Iisuse, Cuvântul lui Dumnezeu cel întrupat, dă-mi să nu spun niciodată cuvinte necuviincioase;
Iisuse, cela ce voieşti să se mântuiască toţi oamenii fă să nu piară nici un suflet din cauza purtării mele celei rele;
Iisuse, cela ce prin întruparea Ta, ne-ai dat nouă spre Viaţă veşnică Sfântul Trup şi cinstitul Sânge al Tău, fă-ne vrednici împărtăşirii acestora;
Iisuse, cela ce Te-ai născut în peşteră săracă nu te scârbi nici de sărăcia sufletului meu când vii să locuieşti în el prin împărtăşirea cu Sfintele Taine;
Iisuse, când mă apropii de Tine în Sfintele Taine, fă-mă să vin cu toată cucernicia, cu frică, cu credinţă şi cu dragostea;
Iisuse, când mă apropii de Tine, fereşte-mă de răutatea lui Irod;
Iisuse, pe preoţii Tăi, când slujesc Sfânta Liturghie, curăţeşte-i de toată necurăţia şi-i fă vrednici slujirii acestei Taine dumnezeieşti;

Iisuse, pe credincioşii Tăi, care iau parte la Sfânta Liturghie, de darurile Tale cele cereşti îi împărtăşeşte;
Iisuse, pe cei ce iubesc bună cuviinţa Bisericii Tale, cu darurile cele veşnice îi răsplăteşte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 12

Tatăl a binevoit, Cuvântul trup s-a făcut şi Fecioara a născut pe Dumnezeu întrupat, cu umbrirea Sfântului Duh, Steaua vesteşte, magii se închină, păstorii se minunează şi toată făptura se bucură cântând: ***Aliluia!***

Icos 12

Iată a venit chemarea tuturor, Hristoase, curăţirea, lumina, izbăvirea, pacea, sănătatea, bunătatea, pe care primindu-le, credincioşii, cu inimi curate să-I strigăm:
Iisuse, Domnul păcii, potoleşte războaiele şi dă lumii pacea Ta;
Iisuse, izvorul păcii, împacă pe toţi care sunt învrăjbiţi;
Iisuse, făcătorul păcii, pe soţii care sunt despărţiţi, uneşte-i iarăşi în pace şi în dragoste;
Iisuse, cela ce pe pământ Te-ai arătat ascultător Părintelui Tău, întoarce pe fii cu dragoste către părinţii lor;
Iisuse, pe cei tineri înţelepţeşte-i şi pe calea învăţăturilor Tale îi călăuzeşte;
Iisuse, pe bătrâni îi sprijineşte şi cu darul răbdării şi al înţelepciunii îi împodobeşte;
Iisuse, pe cei buni în bunătate îi păzeşte;
Iisuse, pe cei răi de la răutatea lor îi întoarce;
Iisuse, pe cei rătăciţi de la adevăr, pe calea cea dreaptă îi întoarce cu bunătatea Ta;
Iisuse, pe cei bolnavi şi suferinzi îi tămăduieşte;
Iisuse, pe Sfântă Biserica Ta în pace şi în linişte o păzeşte;
Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 13 (de 3 ori)

O, Prea dulce Iisuse, cela ce în peşteră Te-ai născut cu trupul, primeşte şi de la noi această smerită rugăciune, precum ai primit daruri de la magi şi cântare de la păstori şi depărtează de la noi toată răutatea, cearta, vrăjmăşia, obiceiul cel rău şi toate ispitele şi necazurile ce vin asupra noastră, ca trăind în pace şi bună înţelegere unii cu alţii, cu un gând să Te lăudăm pe tine, Dumnezeul cel de Sus, cântând: ***Aliluia!***

Se zice iarăşi:

Icos 1

Îngerii din cer mirându-se, ziceau: Cum Te va încăpea pe Tine cela ce eşti necuprins, cum Te va hrăni pe Tine, Fecioara, cela ce eşti hrănitorul tuturor. Iar noi de o taină ca aceasta minunându-ne strigăm Ţie:

Iisuse, cela ce din peşteră Te-ai născut, dă-ne nouă har să ne naştem spre Viaţa de veci;

Iisuse, cela ce prunc Te-ai făcut, dă-ne nouă nevinovăţia pruncilor;

Iisuse, cela ce cu lapte te-ai hrănit, hrăneşte-ne şi pe noi cu bunătăţile Tale cele duhovniceşti;

Iisuse, cela ce cu scutece Te-ai înfăşat, dezleagă-ne pe noi de blestemul păcatului;

Iisuse, cela ce în braţe Te-ai purtat, scoate-ne pe noi din ghearele diavolului;

Iisuse, cela ce de stea ai fost arătat, fă să strălucească şi peste noi lumina dumnezeirii Tale;

Iisuse, Soarele Dreptăţii, scoate-ne din întunericul păcatului;

Iisuse, Păstorul cel bun, caută-mă pe mine oaia cea rătăcită;

Iisuse, cela ce din cer Te-ai pogorât, smerindu-Te pentru mine, dă-mi şi mie smerenie ca să mă înalţ la cer;

Iisuse, cela ce ai luat chipul robului, scoate-mă din robia păcatului;

Iisuse, cela ce ai venit să mântuieşti lumea, mântuieşte-mă pe mine, dintre toţi cel mai păcătos;

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!

Condac 1

Cela ce din veci Te-ai născut din Tatăl şi la plinirea vremii Te-ai întrupat de la Duhul Sfânt şi Te-ai născut cu trup din Sfânta Fecioară Maria ca să ne mântuieşti din robia păcatului, pace lumii Tale dăruieşte şi ne izbăveşte pe noi de toate ispitele şi necazurile, ca să cântăm Ţie cu uşurinţă aşa: ***Iisuse Fiul lui Dumnezeu, cela ce cu trupul în peşteră Te-ai născut, mântuieşte-mă!***

Apoi, se spune această:

Rugăciune

Stăpâne, Doamne Dumnezeule, Atotştiitorule, când Te-ai născut din Fecioara Maria în Betleemul Iudeii, cu spaimă făpturile s-au minunat şi lumea s-a bucurat de naşterea Ta, Cela ce ai făcut pe om după chipul şi asemănarea Ta, şi l-ai dat botezul spre pocăinţă; care ne-ai adus pe noi la prea curatele zilele acestea pentru înfrânarea patimilor, spre nădejdea învierii şi ne îndreptezi pe noi spre adevărul dumnezeirii Tale şi ai luminat mintea noastră spre a Te cunoaşte pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, care ridici păcatele a toată lumea.

Tu şi acum Stăpâne, iubitorule de oameni primeşte pe robii Tăi precum ai primit pe Petru, care se afundase în mare, iar mai pe urmă, lepădându-se de Tine, dar plângând cu amar, iarăşi l-ai primit. Că am auzit glas grăind şi magii închinându-se cu daruri şi îngerii cântând, iar pe Irod tulburându-se că Dumnezeu în trup s-a arătat spre mântuirea noastră.

Pe Tine acum Stăpâne, Iubitorule de oameni, toată făptura te laudă grăind: Hristos se naşte măriţi-L, Hristos din ceruri întâmpinaţi-L, Hristos pe pământ înălţaţi-vă.

Puterile îngerilor se veselesc văzând mărita şi cinstita serbare şi toţi după vrednicie o laudă cu inima şi cu buzele. Şi acum Bunule, Iubitorule de oameni primeşte

pe robii tăi precum şi plecarea genunchilor şi umilinţa noastră, ca primind poruncile Tale, curaţi şi neprihăniţi, ajungând acum la cinstita naşterea Ta, să ne împărtăşim cu prea curatul Trup şi cinstitul Sânge al Tău, Domnul nostru Iisus Hristos. Căruia I se cuvine cinstea şi închinăciunea împreună cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

***

Luna decembrie în 25 zile: Naşterea cea după trup a Domnului Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos

Troparul: "Naşterea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru, răsărit-a lumii lumina cunoştiinţei. Că întru dânsa cei ce slujeau stelelor de la stea s-au învăţat să se închine Ţie, Soarelui dreptăţii, şi să Te cunoască pe Tine, Răsăritul Cel de sus, Doamne, slavă Ţie".

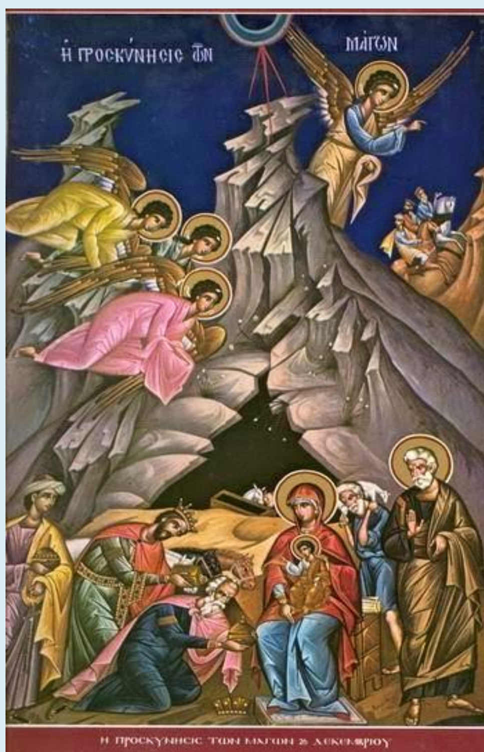
Stihuri: "Priveşte, iubitorule de înţelepciune, ce lucrează Domnul pentru tine, Se naşte din Fecioară, mai presus de fire, Spre a noastră a tuturor înnoire, că alt mai mare lucru nou făptura n-a văzut, că Fecioara Maria pe Dumnezeu L-a născut".

Văzând iubitorul de oameni Dumnezeu că neamul omenesc este asuprit de diavolul, S-a milostivit şi a trimis pe Arhistrategul Său Gavriil să zică celei de Dumnezeu Născătoare: "Bucură-te, cea plină de dar, Domnul este cu tine". Şi când Maria Fecioara a zis îngerului: "Iată, roaba Domnului sunt, facă-se mie după cuvântul tău", îndată Domnul nostru Iisus Hristos, adică Cel făcut om, Fiul şi Cuvântul cel veşnic al lui Dumnezeu, S-a zămislit în cinstitul şi prea curatul ei pântece, prin puterea Duhului Sfânt.

Iar dacă s-au împlinit nouă luni de la zămislirea ei, a ieşit poruncă de la cezarul August să se înscrie toată lumea, fiecare în cetatea sa de naştere. Deci, a plecat şi Iosif, ocrotitorul Domnului, dimpreună cu Născătoarea de Dumnezeu ca să se înscrie în Betleem, amândoi fiind din casa şi din neamul lui David.

Şi era vremea să nască Fecioara şi, nefiind sălaş, din pricina mulţimii oamenilor veniţi să se înscrie, au intrat într-o peşteră săracă. Şi acolo, Fecioara a născut, fără de stricăciune, pe Domnul nostru Iisus Hristos şi L-a înfăşat ca pe un prunc şi L-a pus în ieslea dobitoacelor, pe Ziditorul tuturor, Cel ce venise să ne mântuiască pe toţi de păcatele noastre.

Pomenirea închinării magilor

Se afla, pe vremea lui Moise, în pământul chaldeenilor, un oarecare vrăjitor cu numele Valaam şi proorocind multe, a spus şi aceasta: "Stea din Iacov va răsări şi va zdrobi stăpâniile lui Moab".

Deci, având ceilalţi vrăjitori de după el asemenea proorocie, o spuneau, ca pe o predanie, la toţi înţelepţii şi împăraţii lor şi aşa a ajuns ea până la aceşti trei magi din vremea Evangheliei. Şi ei luau seama când avea să se vadă o asemenea stea.

Deci, văzând ei, ca nişte cititori în stele că Steaua lui Hristos nu-şi făcea, drumul, precum celelalte stele, de la răsărit către apus, ci de la miazăzi către miazănoapte, au cunoscut că aceasta înseamnă naşterea unui mare împărat. Şi, urmând steaua, au aflat pe Hristos Domnul şi, căzând, I S-au închinat Lui şi I-au adus daruri: aur, tămâie şi smirnă şi aşa, cu porunca îngerului, s-au întors în ţara lor, neabătându-se pe la Irod.

Că Irod întâiul, fiind de alt neam, împărat în Israel, era tare iubitor de stăpânire şi mult se temea de pierderea împărăţiei sale şi de Mesia, Cel făgăduit, prin prooroci, împărat al iudeilor. Iar cei trei crai, când au venit şi au intrat în Ierusalim, întrebau cu îndrăzneală despre împăratul ce Se născuse, arătând că, prin stea, erau povăţuiţi să vină acolo. Atunci Irod, trezindu-se şi nedumirindu-se, a chemat pe cărturari şi i-a întrebat: "Unde zice Scriptura că Se va naşte Hristos?" Iar ei i-au spus: "În

Betleemul Iudeii". Deci, a chemat pe crai şi, cu vicleşug, le-a zis lor: "Mergând, cercetaţi despre prunc şi, dacă îl veţi afla, înştiinţaţi-mă şi pe mine, ca şi eu, mergând, să mă închin lui". Iar aceasta a zis-o Irod, ca să afle unde este pruncul şi să-l ucidă. Şi Irod, văzând că magii s-au întors în ţara lor, nesocotindu-l, s-a mâniat şi a poruncit a se ucide toţi pruncii din Betleem şi din toate hotarele lui precum evanghelistul arată, vrând a ucide şi pe Pruncul, Cel ce toate le ţine.

Dar s-a înşelat, luptându-se cu Dumnezeu şi cu cele proorocite despre Dânsul, că, trimis fiind înger de la Dumnezeu, Iosif, Pruncul şi Maria, mama Lui au scăpat din mâna lui Irod şi au fugit în Egipt. Iar în tirania lui, Irod s-a făcut ucigaşul a paisprezece mii de prunci nevinovaţi, omorâţi de el pentru Hristos. Şi de această tiranie a lui a aflat toată lumea, toată împărăţia Romei; până şi cronografii greci, în scrierile lor, au arătat aceasta. Iar August Cezarul, când a auzit că Irod a ucis pe prunci şi împreună cu ei şi pe fiul său, a zis: "Mai bine este să fie cineva porc al lui Irod, decât fecior al lui", căci idumeu fiind, Irod, pe porci nu-i mânca şi nici nu-i ucidea.

Cuvânt de învăţătură la Naşterea Domnului nostru Iisus Hristos

Apropiaţi-vă fraţilor, şi ascultaţi cu înţelegere, că vreau să vă arăt şi să vă spun puterea şi cinstea zilei de astăzi, întru care s-a făcut cercetarea şi înnoirea neamului omenesc. Trăim în această zi sfântă, fapta cea mai adâncă a lumii; ascunsă în pruncul Iisus, Dumnezeu Se face om, ca pe oameni să-i îndumne-zeiască. Că din început, omul a fost făcut după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu.

Dar de ce fapta aceasta de cercetare a omului, din partea lui Dumnezeu? Noi nu uităm, fraţilor, că viaţa noastră, viaţa fiecărui om dintre noi, închide o sfâşietoare taină. Neascultarea de Dumnezeu a strămoşului Adam şi înşelăciunea cea din început a diavolului, ne-a prins pe toţi în lanţul păcatului, a stricăciunii, a rătăcirii, a dobitociei. Şi aşa, prin invidia diavolului şi prin neînfrânarea fiecăruia din noi şi a tuturor laolaltă, am căzut din slava lui Dumnezeu şi ne-am lipsit, împreună cu Adam, de hrana cea sfântă a Raiului, şi în stricăciune şi în viaţa lovită de moarte ne naştem toţi pe lume. Şi aceasta ne-a fost de ajuns. Ci, după ce ne-a văzut pe noi vrăjmaşul, goliţi de slava lui Dumnezeu, a început cu şi mai mari înşelăciuni să surpe pe oameni, vrând să ne înstrăineze cu totul de Dumnezeu, prin războaie, prin furtişaguri, prin desfrânări, prin închinări la idoli; şi gândul lui este, ca la urmă, să ajungă să ne facă pe toţi, adevăraţi vrăjmaşi ai lui Dumnezeu.

Dar, prea milostivul Domnul nostru n-a mai putut suferi ca sa ne vadă pe noi căzuţi, în atâta prăpastie de rele şi de nenorociri. Şi n-a uitat că făpturile mâinilor

Lui suntem, ci, plecând cerurile, S-a pogorât pentru cercetarea noastră. ***Şi ce a făcut?*** La plinirea vremii, Domnul nostru Dumnezeu

⇒ *S-a ascuns într-un trup de prunc, în pântecele Maicii Domnului, adică în trup omenesc S-a îmbrăcat, vrând, ca din acest trup, ca un soare ascuns după un nor, să lumineze şi să îndumne-zeiască pe om, cu a Sa lumină, cu a Sa dumnezeire.*

⇒ *Şi cu scutece Se înfăşa Cela ce înfăşura rotundul pământului cu nori.*

⇒ *Şi în ieslea dobitoacelor S-a culcat, Cela ce Se odihneşte pe umerii heruvimilor de-a pururea, ca să ne scape pe noi de viaţa cea dobitocească.*

Şi, iată, Cel nevăzut, ca Dumnezeu, S-a făcut văzut, ascuns în trup de om. Cel nepipăit, S-a făcut pipăit; Fiul lui Dumnezeu, Se face fiu omului. Fără să Se schimbe ca Dumnezeu, om cu trupul Se face, desăvârşit Dumnezeu şi om desăvârşit. Ba încă şi trupul fiecăruia din noi îl face trup din trupul Lui şi os din oasele Lui. Împrumută de la noi trupul nostru omenesc şi ne aduce, în schimb, împărtăşire din viaţa firii Lui de Dumnezeu.

Şi aşa, ascunzându-şi dumnezeirea, cu trupul Său de om, Se pogoară El în căutarea noastră. Şi, aflând oaia cea pierdută, adică toată omeneasca fră-mântătură, o ia pe umerii Săi şi la Tatăl ceresc o duce şi, făcând pace cu El, ne dă iarăşi intrare liberă la Izvorul cel dumnezeiesc al vieţii celei fără de moarte şi ne plămădeşte din nou, cu har dumnezeiesc, biata noastră fire de oameni, firea noastră, care ajunsese pierdută în lumea cea fără de nădejde a morţii, a stricăciunii, a patimilor şi a dobitociei păcatului. Că puteri de viaţă sfântă şi dumnezeiască ne dă, în adevăr, Domnul Iisus Hristos, Omul-Dumnezeu, prin cuvântul Lui, prin moartea Lui pe cruce şi prin Învierea Lui, prin trupul şi sângele Lui din Sfânta Împărtăşanie; într-un cuvânt, prin toată această milostivă, atotcuprinzătoare şi tainică pogorâre de haruri a venirii Lui în lumea noastră.

Cu adevărat, aşa cum spun Sfinţii Părinţi: la Crăciun, Dumnezeu S-a făcut prunc de om, ca pe om să-l facă Dumnezeu.

Deci, ce vom răsplăti Domnului pentru toată această covârşitoare binefacere dumnezeiască, pentru toată această milostivă cercetare, pentru tot acest pogo-rământ dumnezeiesc de neînchipuit? Răspunsul credinţei este că datori suntem, mai întâi, să nu uităm fapta aceasta a lui Dumnezeu şi să-I fim mulţumitori pentru ea, simţind că nevrednici suntem de atâta milă, de atâta bunătate.

Pe pardoseala peşterii din Betleem, la locul unde S-a născut Mântuitorul şi a fost culcat în iesle, stă scris aşa: "Aici S-a născut Iisus Hristos, Dumnezeu, care S-a

făcut om, pentru mântuirea lumii". Cu ochii gândului ţintă la locul acela al peşterii din Betleem, să lăsăm, fraţilor, şi noi acum simţirea inimilor noastre să dea glas cântării ei de prea slăsvire şi de mulţumitoare închinăciune lui Dumnezeu, pentru venirea Lui la noi în trup omenesc, venirea cea plină de daruri, pe care o prăznuim astăzi, glasul cântării de taină, cutremurătoare şi adâncă, pe care împreună cu Biserica, o cântă astăzi toată creştinătatea din lume. ***"Taină străină văd astăzi şi prea slăvită, Cer se face peştera, scaun de Heruvimi, Fecioara; ieslea, sălăşluire întru care S-a culcat Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care, lăudându-L, Îl slăvim".***

Cu adevărat, fiecare din noi putem zice: "Îţi mulţumesc, Doamne, că Te-ai gândit şi la mine şi la mântuirea mea şi a fiecăruia din noi, în ziua când Te-ai născut prunc şi Te-ai făcut om, în peştera din Betleem".

Şi cu dreptate, la bucuria aceasta pentru om, Dumnezeu a chemat şi puterile cereşti, zicându-le: "Bucuraţi-vă împreună cu Mine, că am aflat şi am adus acasă, oaia cea pierdută".

Dar, oricând ne vom gândi cu adevărat la toate aceste tainice daruri, câte a făcut Dumnezeu pentru noi, cu neputinţă este să nu ne îndemnăm spre dragostea lui Dumnezeu şi cu neputinţă este să nu ne străduim şi noi, ca să facem poruncile Aceluia, care ne-a dat viaţă şi atât de mult ne poartă de grijă.

Drept aceea, datori suntem, fraţilor, să cinstim pogorârea lui Dumnezeu la noi şi prin păzirea de-a pururea a poruncilor Lui, că poruncile Lui sunt căi de tainică împărtăşire din viaţa Lui cea dumnezeiască şi fără de moarte. Deci, cu dragoste, unul pe altul să cinstim, şi, precum Însuşi Domnul a scris în Legea Sa, aşa să facem, că a zis: "Să nu ucizi, să nu furi, să nu fii desfrânat, să nu grăieşti minciuni, să cinsteşti pe tatăl tău şi pe mama ta şi să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi, pe aproapele nu numai pe cel de bun neam cu tine, ci pe tot omul în nevoie din lume, pentru care a venit Dumnezeu la noi şi S-a făcut om".

Încă, datori suntem să păzim şi alte porunci ale Lui, pe cei flămânzi să-i hrănim, pe cei străini să-i primim, pe cei goi să-i îmbrăcăm; pe oamenii lui Dumnezeu în cinste să-i avem, pentru că aceia priveghează şi se roagă pentru sufletele noastre; de Biserică să nu ne înstrăinăm şi acolo să ne curăţim de păcate şi să ne trezim la bine. Şi aşa, cu bună ştiinţă, să ne apropiem de trupul şi sângele Domnului, neavând spre nimeni vrajbă, iubindu-ne nu cu făţărnicie, ci din inimă, cinstindu-ne unul pe altul, ca să fim fiii Celui Preaînalt, părtaşii vieţii dumnezeieşti a lui Hristos-Domnul şi moştenitori Împărăţiei cereşti. Că, pentru a înnoi viaţa

oamenilor din lume, a venit la noi, chemându-ne pe toţi Hristos, adevăratul Fiu al lui Dumnezeu; Dumnezeu adevărat şi Om adevărat. A Lui să fie slava în Treime, Celui de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt. Amin.

Cuvânt de învăţătură pentru Preasfintele Taine

Iată, acum, cei ce voiţi a vă apropia de Sfintele Taine cele înfricoşătoare, să cunoaşteţi, fraţilor, cu toată priceperea, cât de mare este sfinţenia Tainelor, cu care voiţi să vă împărtăşiţi. Că, iată, cu frică se cutremură puterile îngereşti, heruvimii şi serafimii şi toate cetele, cu teamă se înspăimântă, înălţând duhovniceasca noastră jertfă de pe pământ, sus la ceruri. Iată pe preoţi, purtând chipul îngerilor, stau înaintea Mesei acesteia înfricoşătoare, dar înaintea lor se află, de faţă pe Sfântul prestol, Trupul şi Sângele Fiului lui Dumnezeu. Că El de bună voie, luând trupul şi sângele nostru, când S-a făcut om pe pământ, tot de bună voie a poruncit El să ne şi împărtăşim cu trupul şi Sângele Lui. Însă, pentru că El ştie neputinţa neamului nostru, că nu poate, adică, nimeni să mănânce carne sângerată, nici să bea sânge, pentru aceasta a rânduit ca sfântul Lui Trup şi scumpul lui Sânge să fie sub chipul prescurii şi a vinului, peste care Sfânta Taină a prefacerii darurilor, se săvârşeşte, aşa cum, la nunta din Cana Galileii, tot El a prefăcut apa în vin.

Deci, să nu îndrăznim, fraţilor, când unul pe altul ne defăimăm, să ne apropiem de Sfintele Taine, ca de un lucru obişnuit, necurăţindu-ne de păcatele cele din ştiinţă, ci să ne apropiem luminându-ne cu curăţia şi împodobindu-ne cu trezvia, întrecându-ne în dragoste unul pe altul. Pentru că nu om este Acela, care face acestea, ci Dumnezeu cu mâna Sa cea nevăzută şi cu înfricoşătoarea Sa Taină, şi împăcându-Se cu noi, părtaşi ne face vieţii Lui dumnezeieşti şi Împărăţiei Sale. Că cei ce cu nebăgare de seamă, adică, necurăţindu-se, la Sfânta Spovadă şi defăimându-se unul pe altul, se apropie să primească Trupul Domnului, nefiind vrednici nici să-l vadă măcar, aceia se fac, precum s-a făcut şi Iuda mai înainte, apoi cad în cumplite boli şi vrednici de chinuri se fac.

Drept aceea, rogu-vă şi vă îndemn pe voi, fraţilor, să nu ne facem, prin nebăgare de seamă şi prin nesocotinţă, potrivnici lui Dumnezeu. Ci ziua şi noaptea să învăţăm a ne curăţi, ca şi aici, în viaţa aceasta, bine să petrecem, iar la înfrico-şătoarea Judecată, de-a dreapta scaunului lui Dumnezeu să ne arătăm. Întru Hristos Iisus, Domnul nostru, căruia Se cade slava, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(Proloagele din 25 decembrie)